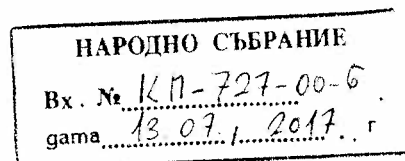

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ВЪРХОВНА КАСАЦИОННА ПРОКУРАТУРА ЗАМЕСТНИК НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР

Вх. № 2287/2017 г. - **ГП**
(Моля, цитирайте при отговор)
София, **13. 07.**.....2017 г.

ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
КЪМ ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш изх. № КП-753-03-22/16.06.2017 г.

ОТНОСНО: *Законопроект за допълнение на Наказателния кодекс, №754-01-18, внесен от Иван Валентинов Иванов и група народни представители на 07.06.2017г.*

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

По повод на Вашето искане за представяне на становище по *Законопроект за допълнение на Наказателния кодекс, № 754-01-18, внесен от Иван Валентинов Иванов и група народни представители на 07.06.2017г.*, във Върховната касационна прокуратура бе проведено обсъждане. Резултатите от обсъждането ми дават основание да изразя следното становище от името на Прокуратурата на Република България (ПРБ):

С обсъждания законопроект се предлага да се възстанови съществуващото, до изменението на чл. 70, ал. 1, т. 2 НК със ЗИДЗИНЗС (изм., ДВ, бр. 13 от 07.02.2017 г., в сила от 07.02.2017 г.), нормативно положение, а именно – възстановяване на ограничението за предсрочно условно освобождаване по отношение на осъдените за престъпления, представляващи опасен рецидив.

При изменението на нормата на чл. 70, ал. 1, т. 2 НК (изм., ДВ, бр. 13/2017 г.), вносителят е обосновал отпадането на ограничението за остатък от неизтърпяно наказание, наложено за престъпление, представляващо опасен рецидив, с аргументи, че „не размерът на остатъка от наказанието следва да е определящ за

предсрочното освобождаване на осъдения, а поведението му по време на изтърпяване на наказанието и показаните резултати“. Поведението на осъдения безспорно е един от основните критерии за прилагането на условното предсрочно освобождаване, но не може да бъде единствен. Задължително следва да бъде отчетено, че престъпленията, извършени при условията на опасен рецидив (по смисъла на чл. 29 НК), аргументират значително по –висока обществена опасност както на деянието, така и на дееца (осъдения).

Наличието на опасен рецидив е доказателство, че предходните наказания, наложени на дееца, не са изпълнили целите си по чл. 36 НК и най – вече не е реализирана личната превенция (поправително-възпитателно въздействие по отношение на осъдения към спазване на законите и добрите нрави). Предвид това са необходими допълнителни условия за прилагане на условното предсрочно освобождаване, по отношение на тези осъдени, като изискването за определен остатък от неизтърпяното наказание, се явява допълнителен и обективен критерий за това, че осъденият се е поправил.

Предложеното изменение не противоречи на Препоръка Rec (2003) 22 на Комитета на министрите на държавите-членки относно условното освобождаване (освобождаването под гаранция), приета на 24.09.2003 г. Именно това ограничение ще доведе до подпомагане на лишените от свобода да направят преход от живота в затвора към законосъобразен начин на живот в обществото и ще допринесе за обществената сигурност и за намаляване на престъпността (включително и рецидивната).

В контекста на изложените съображения, ПРБ изцяло подкрепя предложението за законопроект за допълнение на Наказателния кодекс.

Използваме възможността да обърнем внимание и върху още два проблема, произтичащи от измененията на НК (изм., ДВ, бр. 13/2017 г.), а именно тези на т. 1, ал. 1 и ал. 3 на чл. 70 НК, изразяващи се в липсата на изискуем минимален размер на наказанието „лишаване от свобода“, при който не се допуска условно предсрочно освобождаване (т. 1, ал. 1) и на отпадане на ограничението, осъдените да се ползват от института на предсрочното освобождаване само веднъж (ал. 3).

При наказания лишаване от свобода до 6 месеца прилагането на института на предсрочно освобождаване обезсмисля наложеното наказание, особено в случаите на замяна на неизтърпян остатък от наказание „пробация“ с „лишаване от свобода“, когато срокът може да бъде по-малък и от 1 месец. Обезсмисля се и самият институт, поради невъзможността в такива кратки периоди от време да настъпят обстоятелства, представляващи доказателства за поправяне по смисъла на чл. 439а, ал. 1 НПК. Аргумент в това отношение е и разпоредбата на чл. 441 НПК, предвиждаща възможност за ново предложение за предсрочно освобождаване, не по-рано от 6 месеца от влизане в сила на определението, с което е отказано приложението на този институт.

Предоставянето на възможност за повторно условно предсрочно освобождаване, чрез отмяната на ал. 3 на чл. 70 НК (изм., ДВ, бр. 13/2017 г.) е в противоречие с целите на наказанието по чл. 36, ал. 1 НК, тъй като очевидно постъпвайки за пореден път в затвора за изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“, осъденият е дал доказателства, че не се е поправил и превъзпитал към спазване на законите и добрите нрави. Налице е опасност институтът на предсрочното освобождаване да се превърне от стимул за поправяне и превъзпитание, в средство за намаляване срока на наложеното наказание, провокиращо у осъдените лица действия, имитиращи поправяне и превъзпитание.

Като благодарим за предоставената възможност да изразим становище по законопроекта за допълнение на НК, се надяваме същото да бъде полезно в законодателния процес.

С УВАЖЕНИЕ:

ПЕНКА БОГДАНОВА
ЗАМЕСТНИК НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР
ПРИ ВКП

